

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра теорії та історії світової літератури

**КУРСОВА РОБОТА
з історії зарубіжної літератури**

**на тему: «КАФЕ ЯК КОМУНІКАТИВНИЙ ПРОСТІР В ОПОВІДАННІ
КАМІЛО ХОСЕ СЕЛА «АРТИСТИЧНЕ КАФЕ»»**

Студентки 3 курсу, групи МЛі 03-20
спеціальності 035 Філологія, спеціалізації
035.051 Романські мови та літератури
(переклад включно), перша – іспанська,
освітньо-професійної програми Іспанська
мова і література, друга іноземна мова,
переклад

Дяченко А.Р.

Науковий керівник: кандидат
філологічних наук, доцент Юрчук О.О.

Національна шкала _____

Кількість балів: __ Оцінка: ЄКТС _____

Члени комісії _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

Київ – 2023 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. КАМІЛО ХОСЕ СЕЛА – НОБЕЛІВСЬКИЙ ЛАУРЕАТ З ЛІТЕРАТУРИ.....	5
1.1. Літературне новаторство письменника: історико-літературний аспект вивчення.....	5
1.2. Місце оповідання в творчій спадщині письменника.....	13
Висновки до першого розділу	17
РОЗДІЛ 2. «У КАФЕ Я НАЙБІЛЬШЕ ПОЧУВАЮСЯ ІСПАНЦЕМ»: ПРО АРТ/КУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР ТА ЙОГО РОЛЬ В ЖИТТІ ОСОБИСТОСТІ.....	18
2.1. Ідейно-художня своєрідність оповідання «Артистичне кафе».....	18
2.2. Специфіка часопросторової організації тексту оповідання «Артистичне кафе».....	21
2.3. Подієвість та засоби її зображення в оповіданні.....	24
Висновки до другого розділу.....	26
ВИСНОВКИ.....	28
РЕЗЮМЕ.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	32
ДОДАТОК.....	36

ВСТУП

Актуальність теми. Комунікативний простір в літературі завжди було місцем дії, де автори розкривали людські взаємодії та емоційні процеси. В оповіданні Каміло Хосе Села "Артистичне кафе" (Café de artistas) такий простір стає особливо важливим для зображення суспільства його часу. Вивчення цієї теми є актуальним, оскільки допомагає зрозуміти роль кафе у культурі та літературі, а також вплив автора на відображення суспільних стосунків у своїх творах.

Ступінь розробленості. Проблема кафе як комунікативного простору в літературі та, зокрема, в оповіданні Каміло Хосе Села "Артистичне кафе" була досліджена рядом відомих іспанських літературних дослідників, які займаються сучасною романською літературою. В основному всі роботи фокусувалися на стилістичних особливостях та тематиці. Дослідники розглядали текст, зі сторони комунікативного простору – кафе. Це зображує реальність іспанського суспільства. А саме простір, у якому люди можуть спілкуватися та обмінюватися ідеями. Проте, оскільки культурні погляди неперервно змінюються, постійно виникає потреба в нових інтерпретаціях та поглядах на дану проблему.

Об'єкт дослідження є оповідання Каміло Хосе Села "Артистичне кафе".

Предмет дослідження. Кафе як комунікативний простір, його вплив на персонажів та їх взаємодію в контексті оповідання.

Метою цієї курсової роботи є аналіз функцій кафе як комунікативного простору в оповіданні Каміло Хосе Села "Артистичне кафе" та його значення для розуміння персонажів та конфліктів. **Завдання дослідження включають:** визначення особливостей комунікативного простору в творі, аналіз взаємодії персонажів у кафе та виявлення мотивів і тем, що проходять через цей простір. Для реалізації мети та завдань дослідження у курсовій роботі будуть застосовані такі методи:

- Інтертекстуальний аналіз для з'ясування зв'язків твору з іншими літературними традиціями, темами та жанрами;
- Структурний аналіз для розгляду символічних значень кафе та його ролі у взаємодії персонажів;
- Психологічний аналіз для дослідження емоційних станів персонажів та їх мотивів у контексті комунікативного простору кафе;

Теоретико-методологічна основа дослідження базується на працях видатних літературознавців, культурологів та соціологів, які досліджували комунікативні простори в літературі, соціальні аспекти творчості Каміло Хосе Села та особливості його оповідання «Артистичне кафе» Праці М. Бахтін, Ю. Лотман, Р. Барт, Е. Гоффман, Ж. допомагають сформувати комплексний підхід до аналізу комунікативного простору кафе в оповіданні "Артистичне кафе", забезпечуючи збалансоване вивчення як літературних, так і культурно-соціальних аспектів твору. Використання різноманітних теорій та методів дослідження сприяє глибокому аналізу та розумінню комунікативного простору, а також відображення його ролі у формуванні міжособистісних відносин персонажів та розкритті ключових тем твору.

Курсова робота складається з вступу, двох розділів, висновків, резюме та списку використаних джерел. У першому розділі описується детальний аналіз життя автора та місце оповідання в творчій спадщині. Другий розділ про теоретичний аспект комунікативного простору в літературі та особливості його зображення в оповіданні "Артистичне кафе" та аналізує взаємодію персонажів у кафе. Висновки підсумовують основні результати дослідження та вказують на можливі напрямки подальшого вивчення теми.

РОЗДІЛ 1

КАМІЛО ХОСЕ СЕЛА – НОБЕЛІВСЬКИЙ ЛАУРЕАТ З ЛІТЕРАТУРИ

1.1. Літературне новаторство письменника: історико-літературний аспект вивчення

Каміло Хосе Села(1916-2002) – це видатний іспанський письменник і публіцист, який народився у Галісії в англо-іспанській родині. Він вважається одним із засновників постмодернізму в іспанському романописанні та експериментатором мови та стилю. Він також був активним громадським діячем та подорожував по світу.

Каміло Хосе Села один з найвидатніших іспанських письменників ХХ століття, лауреат Нобелівської премії з літератури 1989 року та Премії Сервантеса 1995 року. Він вважав себе учнем Мігеля де Унамуно та Піо Барохи, представників «покоління 1898 року», яким посвятив багато своїх творів. Каміло Села був майстром слова, який постійно експериментував з формами та стилями, використовуючи регіональну лексику, неологізми, гру слів та іронію.

Каміло Хосе Мануель Хуан Рамон Села-і-Трулок народився 11 травня 1916 року у Галісії, Іспанія, в сім'ї іспанського батька та англійської матері. Його батько, Каміло Села Фернандес, служив на митниці, а у вільний час займався письменництвом. Його мати, Каміла Трулок, приїхала в Іспанію з Англії. Пізніше Села віддав належне галісійським враженням свого дитинства, що сприяло його розвитку як письменника. Через роки він обере Галісію як декорацію для деяких своїх творів.. У дитинстві важко захворів на туберкульоз і проводив багато часу в санаторії, де читав класику іспанських авторів .

Села навчався в Мадридському університеті, де вивчав медицину, гуманітарні науки і право. У 1935 році він опублікував автобіографічний нарис і кілька віршів в аргентинському журналі «El Argentina». Перша збірка віршів

Села «Pisando la dudosa luz del día» («Топтання фальшивого світла дня») була написана в 1936 році і опублікована в 1945 році.

1930-і роки були тривожні часи для Іспанії. У 1930 році диктатор Мігель Прімо де Рівера був повалений, а в наступному році республіканська форма правління прийшла на зміну монархічній. Наступні роки ознаменувалися боротьбою за політичну владу між лібералами, церквою, поміщиками і робітничим класом. Це протистояння ставало все більш жорстоким і в кінцевому підсумку переросло в громадянську війну, яка тривала з 1936 по 1939 рік. Під час громадянської війни в Селі служив в піхотних військах на боці націоналістів. Опинившись в окопах, після того, як він був поранений і провів деякий час у польовому шпиталі, після закінчення війни і він повернувся додому, і темні роки нового режиму припали на Іспанію, після всього чого він вперше спробував свої сили в прозі. Звільнений з військової служби в 1939 році, Села працював коридою, художником, актором, державним службовцем в уряді Франко – і навіть цензором.

Його перший роман «Сім'я Паскуаль Дуарте» (*La familia de Pascual Duarte*) наповнений образами розрухи, злиднів, звірств, жорстокості та насильства – всього того, що автор бачив на власні очі та сигналізував про відродження іспанської традиції літературної досконалості та поступове відновлення іспанської культури після громадянської війни 1936–1939 років. Протягом усього репресивного режиму генерала Франсиско Франко Каміло Хосе Села страждав від урядової цензури .

Щоб уникнути цензури, яка б не пропустила роман, Села надрукувала незаконний тираж в гаражі. На той час, коли книга потрапила в поле зору іспанської влади, видання було практично розкуплено. У безплідні роки франкістського режиму для літературного процесу роман Села був оцінений як знаменна віха. «Сім'я Паскуаль Дуарте» мала як комерційний успіх, так і прихильність критиків, які вважали, що роман задав тон післявоєнній іспанській прозі. Проте він залишився в Іспанії, а не пішов у вигнання і зухвало

висловлювався більш ніж в сімдесяти творах літератури, включаючи есе, оповідання, драми та поезії.

Каміло Хосе Села завжди намагався залишатися осторонь тенденцій, але вірний своїм правим політичним ідеям. Завдяки участі на користь націоналістичного табору він заслужив антипатію і ворожнечу прогресивних літературознавців і соціалістів. З чудовим почуттям гумору Села описав їх у деяких своїх роботах такою фразою: «моїм ворогам, які так допомогли мені в моїй кар'єрі». Його вважали «великою підробкою», за його постійні протиріччя між тим, що він робив, і тим, що говорив.

Села написав багато оповідань, поезій, есе і подорожніх нотаток. Він співпрацював з рядом літературних журналів і видавництв, заснував свій журнал. Він брав активну участь у культурному і політичному житті Іспанії: був членом Королівської академії іспанської мови, Королівської галісійської академії, отримав титул маркіза де Ірія Флавія, був призначений сенатором Франко, отримав численні нагороди і визнання.

Каміло Села володів чудовим і потужним голосом, акторськими навичками та вмінням керувати аудиторією. Це допомогло йому наважитися на роль актора в 1949 році, в художньому фільмі «Ель Сотано», режисером якого став режисер Хайме де Майора, який дав йому одну з головних ролей.

У творчості Каміло Хосе Села можна виділити кілька етапів :

- перший – «франкістський» – вийшли найзнаменитіші романи Каміло Хосе Села «Сім'я Паскуаль Дуарте» (1942, шокував читачів своєю жорстокістю і натуралізмом) та «Вулик» (1951, було заборонено цензурою до 1963 року через соціальну критику), що висвітлюють життя іспанського селянства та міщанства після громадянської війни;
- другий – «експериментальний» – Села став одним з основоположників новаторської літературної школи «новелістика», що характеризується порушенням хронологічного порядку подій, багатоголоссям персонажів, використанням колажу та монтажу;

- третій – «мандруючий» – Села написав чимало книг про свої мандри по Іспанії та інших країнах, сповнених гострих спостережень, гумору та сарказму;
- четвертий – «пізній» – Села повертається до класичної форми роману, але не втрачає свого іронічного погляду на людей і справи.

Літературне новаторство письменника Каміло Хосе Села полягало не лише у пошукові нових виразних засобів, але і у створенні оригінального світогляду, що базуються на критичній оцінці історії і сучасності Іспанії.

Каміло Хосе Села належав до модерністської течії і створив новий літературний стиль, який називається «тремендизмом» (від іспанського слова «tremendo», що означає «жахливий», «страшний»). У своїх творах він зображував життя іспанського суспільства під час громадянської війни та франсискської диктатури з реалістичною та критичною точки зору.

Тремендизм – це тенденція в іспанській літературі в період становлення франкістської диктатури і цензури. У романах тремедизму пов'язані дві тимчасові площини: історичне сьогодення (дія відбувається в Іспанії в 1940-х роках) і індивідуальне минуле (в основі сюжетів романів лежить розповідь головного героя про подію в його особистій долі, яка його потрясла). Зображення ключової події містить завуальоване відсилання до Громадянської війни, а розповідь про неї виявляється розширеною фігурою мовчання: говорячи ретроспективно, герой і не погоджується з сьогоденням, і повідомляє про минуле в кожен момент мови менше, ніж він вже знав – і його розповідь про «дивовижне» виявляється на кшталт мовчання.

У творах тремедизму присутній агонізм слова і мовчання, часової і сюжетної площини особистого минулого і історичного сьогодення. Герой безсило підкоряється доленосному порядку, афекту і виявляється злочинцем і божевільним. Двійник героя здатний не тільки, як і він, свідчити про те, що відбувається, але і активно співіснувати з порядком, який занурює його в жах, але він гине, а його смерть несподівано натякає на практики легалізованого насильства. Смерть двійника, який претендував на владу над героєм, віщує

кінець історії героя: зміна обставин, які він представляє як надзвичайні, хоча це лише повертає його на початкове положення. Герой втрачає здатність судити про світ так, як він створив у своїй історії, мучиться на межі між особистою нікчемністю, де закінчується його приватна історія, і художнім світом, де його «Я» – виснаження невідомої творчої волі. Це кінцівка його історії і відправна точка його ретроспективного оповідання .

К.Х. Села стверджував, що «тремендистська» якість його романів – реалістичних по суті зумовлена якістю навколишньої дійсності. Хоча Села і співпрацював з франкістами (і навіть сам був цензором), відносини між цензором і автором йому бачилися подібними до змагання або боротьби, в якій останньому грішно миритися з нав'язуваними йому правилами. Таким чином, звернення до реальності для Сели мало на увазі не лише зображення її найнепривабливіших проявів, а й навмисне затуманювання сенсу власного висловлювання про неї.

Каміло Хосе Села був видатним іспанським письменником і публіцистом, який отримав найвищу відзнаку у світі літератури – Нобелівську премію – у 1989 році.

Нобелівську премію з літератури 1989 року присудили Каміло Хосе Села, «за багату і напружену прозу, яка зі стриманим співчуттям налаштовує провокаційне бачення безпорадної людини», так відображається синтез, який супроводжував рішення журі Шведської академії. Коли було оголошено ім'я нагородженого, реакція була частково скептичною. Критики стверджують, що Селе, хоча і створив кілька знакових творів в середині 1950-х років, з тих пір не зміг написати нічого значного. Однак літературні критики визнають Села головною фігурою іспанської літератури тих часів, що послідували за громадянською війною, коли під гнітом Франко перевага віддавалася конформістської і консервативної традиції. Після отримання Нобелівської премії Села став центром уваги громадськості: він з'являвся в численних передачах на телебаченні і навіть в рекламі.

Це найважливіша і найбажаніша нагорода письменників, як англомовних, так і іспаномовних. Одного разу Села сказав у молодості своєму другові Сезару Гонсалесу Руано: «yo pagaría el dinero del Nobel por tener el Nobel. Es el destino natural de un escritor. El otro es el de ser traducido al latín, y ya lo he sido» (Я б заплатив гроші, щоб мати Нобеля. Це природна доля письменника. Інший має бути перекладений латиною, і я вже це зробив). Йому було всього 25 років і він збирався видати «La familia de Pascual Duarte». Каміло Села з роману «La familia de Pascual Duarte» схилився до вибору ліберального романістичного стилю, тобто без підпорядкування правилам, які робили його твори відмінними один від одного, випробовуючи в кожному з них різну техніку і стиль. Він з великою мудрістю змішує наративні ресурси, що з'явилися в ХХ столітті, ставши, таким чином, «новатором» .

Він почав використовувати непогрішну літературну формулу, де змішувалися гумор, жах, ніжність, есхатологічний лексикон і словесна випадковість. Він звик пояснювати в своїх прологах, інтерв'ю і текстах все, що писав і навіть він це робив, те, чого не робили інші автори і стало нормою в його літературному стилі.

«La colmena», одна з його кращих робіт, була опублікована в 1951 році, в Буенос-Айресі, через цензуру, застосовану до нього в Іспанії. Цей роман про історії різних персонажів у перші роки франкізму. Критики сходяться на думці, що з цим романом іспанська література вставляється в сучасні романи. Вважається одним з кращих романів ХХ століття. Він був адаптований під кіноформат в 1982 році, під керівництвом Маріо Камю. Села брав участь в цьому фільмі в якості сценариста і актора. У цьому ж ключі Села домовився з Маркосом Пересом Хіменесом, венесуельським диктатором, про серію з п'яти-шести пропагандистських романів на користь диктатури, яка буде називатися *Historias de Venezuela*.

Перша, «La satira», була опублікована в 1955 році, за допомогою якої він намагався літературно перезавантажити Венесуелу. Він пішов на крайність, бажаючи нав'язати нову мову, яка нагадувала сільську іспанську.

Він використовував цей епізод для пропаганди за кордоном. У той час у Венесуелі налічувалося не менше 160 000 іспанських іммігрантів. Критика і скандал були настільки гучними з тією версією письменника, що ця угода між диктатурою Переса Хіменесом і Каміло Селою, була остаточно ліквідована.

Каміло Хосе Села вплинув на іспанську літературу, створивши стилістично різноманітні художні твори, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії. Він був пов'язаний з іспанською традицією гумористичного гротеску і експериментував з формою і змістом. Він також дав нове життя іспанській літературі, атакуючи моральне лицемірство іспанського суспільства та вводячи нові жанри, такі як роман-есе. Підсумовуючи: Каміло Хосе Села вплинув на іспанську літературу, створивши різноманітні твори, що відображають громадянську війну в Іспанії, експериментуючи з формою та змістом і вводячи нові жанри.

Жанр роману-есе є гібридною формою письма, яка поєднує елементи художньої літератури та наукової літератури. Каміло Хосе Села створив цей жанр, щоб досліджувати такі теми, як історія, політика, культура та мораль особистим і суб'єктивним способом. Деякі приклади його романів-есе – «Сан-Каміло 1936» (1969), «Мазурка для двох мерців» (1983) і «Христос проти Аризони» (1988). Жанр роману-есе – це гібридна форма письма, яку Села створив, щоб досліджувати теми особистим і суб'єктивним способом.

Жанр роману-есе Села – це тип літературного твору, який поєднує в собі елементи художньої літератури та нон-фікшн, наприклад:

експериментування з формою та змістом, наприклад змішування різних оповідних голосів, стилів і жанрів;

включення його особистого досвіду, спостережень і думок у його вигадані історії;

використання гумору та гротескних образів для зображення суворої дійсності іспанського суспільства;

створення ненадійних оповідачів, які спотворюють або маніпулюють правдою;

Деякі приклади романів-есе Сели: «Подорож до Алькарії», «Місіс Колдуелл розмовляє зі своїм сином», «Сан-Каміло, 1936» і «Вбивство невдахи».

Села поєднав елементи художньої та документальної літератури, використовуючи різні техніки оповіді, такі як потік свідомості, колаж, документальний фільм, автобіографія та сатира. Він також змішав історичні факти з вигаданими персонажами та подіями, щоб створити реалістичне та критичне зображення іспанського суспільства.

Він часто використовував власний досвід і спостереження як джерело натхнення для своїх романів-есе. Села поєднав елементи художньої та документальної літератури, використовуючи різні техніки оповіді та змішуючи історичні факти з вигаданими героями та подіями. Він також використовував власний досвід і спостереження як джерело натхнення.

Села використав свій власний досвід і спостереження кількома способами:

він писав про теми, пов'язані з історією та досвідом Іспанії, особливо під час і після громадянської війни в Іспанії;

він брав участь у війні і був важко поранений, що вплинуло на його песимістичний і жорстокий погляд на людську природу;

він багато мандрував Іспанією та іншими країнами, збираючи анекдоти та враження, які пізніше включив у свій роман-есе;

для створення деяких своїх персонажів і ситуацій він спирався на своє особисте життя, сімейне походження та стосунки;

Села використовував власний досвід і спостереження, щоб написати про теми, пов'язані з історією та культурою Іспанії, висловити свій песимістичний і жорстокий погляд на людську природу, зібрати анекдоти та враження від своїх подорожей, а також створити деяких своїх персонажів і ситуацій.

1.2. Місце оповідання в творчій спадщині письменника

Оповідання зазвичай пов'язана з одним ефектом, який передається лише в одному чи кількох значущих епізодах чи сценах. Форма заохочує економію обстановки, стислість оповіді, відсутність складного сюжету; характер розкривається в дії та драматичному зіткненні, але рідко розвивається повністю. Оповідання – це літературний жанр, який існує протягом століть і використовувався багатьма письменниками, щоб продемонструвати свою творчість і уяву. Це форма оповідання, яка часто використовується для передачі повідомлення або дослідження певної теми чи ідеї. Місце оповідання у творчій спадщині письменника залежить від стилю письменника, інтересів, тем, які вони досліджують у своїй творчості. Деякі письменники використовують новелу як спосіб експериментувати з різними стилями та техніками, тоді як інші використовують її для дослідження певної теми чи ідеї.

Оповідання є одним з жанрів, якими Каміло Хосе Села виявив своє майстерство письменника. Села написав близько 30 новел, які відрізняються за тематикою, стилем і тоном. Деякі з них були опубліковані окремо, а деякі увійшли до збірок «Ескуалос» (1949), «Новели-екземпляри» (1954), «Казки для Інес» (1965) і «Новели-подорожні» (1981).

Новели Сели характеризуються гостротою спостереження, реалістичним зображенням життя іспанського суспільства після громадянської війни, іронією і чорним гумором.

Села також експериментував з формою новели, використовуючи розмовний стиль, вставляючи листи, документи і цитати. Новели Сели можна поділити на два типи: традиційні і новаторські.

Традиційним є той тип новели, який має чітку композицію і розв'язку і який розповідає про простих людей і їх проблеми. Наприклад, новела

«Подарунок для Еллен» розповідає про старого селянина і його онуку Еллен і про те, як він хотів подарувати їй ляльку на Різдво.

Новаторський тип новели не має чіткої структури і закінчення і часто порушує логіку і хронологію подій. Наприклад, новела «Смерть на полі гольфу» складається з набору фрагментарних сцен і діалогів без зв'язку між ними і без пояснень автора. Оповідання в творчій спадщині Каміло Хосе Сели займає значне місце і свідчить про його широкий діапазон інтересів і талант.

(Рис. 1.1. Типи оповідань Каміло Хосе Сели)

Каміло Хосе Села відобразив у своїх роботах теми, присвячені історії та досвіду Іспанії. Він освятив себе своїм твором «La familia de Pascual Duarte», який, незважаючи на свою сирість і трухлявість, мав успіх і скандал. Потім з'явилися інші, не менш важливі і цікаві, такі як «Вулик», який захопив жалюгідний Мадрид, післявоєнної епохи, «Сан-Каміло», «Христос проти Арізони» та інші.

Під час громадянської війни в Іспанії Села завершив свою роботу «Pisando la dudosa luz del día», в 1938 році, але вона була опублікована в 1945 році. Головний герой розповідає про своє життя до початку громадянської війни і поки вона тривала, представляючи жахливе і грубе насильство як єдине, що він знає, щоб відповісти на його драматичне існування.

«La Satira» – цей твір є частиною нарисів історичних, літературних і біографічних досліджень. На початку 50-х років Каміло Села об'їздив Латинську Америку, відправився в Колумбію, Еквадор і Венесуелу, останній з дорученням написати і видати «La satira» в 1955 році диктаторським урядом Венесуели, з диктатором Маркосом Пересом Хіменесом біля керма. У той час між Іспанією і Венесуелою існував тісний дипломатичний зв'язок.

Села взяв інтерв'ю у Переса Хіменеса для газети «El Universal» в Каракасі, письменник плавав у двох рекламних або пропагандистських апаратах, один – націоналізм Переса Хіменеса, який проголосив себе боліваріанським, а інший – концепцією Еспандіада, яку Франко годував на неоімперіалістичних умовах.

Відкладаючи в сторону всі перипетії навколо книги, її можна віднести до категорії новинних, добре написаних, що додає біографію і текстову генетику з літературознавством.

«Сім'я Паскуалья Дуарте» – іспанська газета «El Mundo» включила книгу в список 100 кращих романів іспанською мовою ХХ століття. Попередник літературного прийому, відомого як тремендизм, він сходиться в різних стилях, таких як екзистенціалізм і реалізм.

Для персонажів характерно життя в маргінальному, некультурному середовищі, між болем і муками. Це середовище робить історію просоченою гротескним або відразливим тоном, який впливає на читача і впливає на совість. Звідси випливає, що тремендизм може бути різновидом соціальної критики.

Паскуаль Дуарте, який є головним героєм історії, живе в сільській Естремадури, між 1882 і 1937 роками, коли Іспанія переживала період зростаючої нестабільності, з насильницькими змінами уряду, конституції, чії статuti були скоріше теоретичними, ніж фактичними. Це людина без відчуття соціальної відповідальності, яка знає тільки насильство, як спосіб вирішення проблем або перешкод, що виникають в житті. Це надає сюжету похмурий сюжет, повний сцен насильства. Вони являють собою тривожні і бурхливі образи, які зворушують читача. Вони продовжують серію подій, які надають форму і послідовність, поки Паскуаль не вирішить покинути місто, після двох вбивств, повернення і його подальшого кінця.

«Вулик» показує повсякденне життя, в кафе, вулицях і спальнях мадридського громадянина 1943 року, після громадянської війни в Іспанії, також надає йому гіркого відтінку екзистенціальної хроніки. Спочатку він був опублікований в 1951 році, в Буенос-Айресі і в Мексиці в 1955 році. Він поширювався підпільно і мав великий вплив на критичний реалізм, який переважав у соціальному романі Іспанії в 50-х роках.

Села охарактеризував цей твір як гірку хроніку гіркого і досить суворого часу в історії. У ньому беруть участь понад 200 персонажів, хоча, як не дивно, жоден з них не є головним героєм.

Сюжет починається в кафе і звідти починається більше тисячі історій, які формують роман і розвиваються. Він складається з безлічі фрагментів, кожен з яких розповідає історію, стаючи зрозумілою, поки не з'ясується наступними сценами.

Висновки до першого розділу

Каміло Хосе Села – це видатний іспанський письменник і публіцист, який народився у Галісії в англо-іспанській родині. Він вважається одним із засновників постмодернізму в іспанській літературі та експериментатором мови та стилю. Каміло Хосе, використовував різні техніки написання, такі як повторення та метафори. Саме ці моменти зробили його тексти глибшими та багатшаровими. Він також був активним громадським діячем та подорожував по світу.

Каміло Хосе Села вплинув на іспанську літературу, створивши стилістично різноманітні художні твори, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії. Він був пов'язаний з іспанською традицією гумористичного гротеску і експериментував з формою і змістом. Каміло Хосе Села вплинув на іспанську літературу, створивши різноманітні твори, що відображають громадянську війну в Іспанії, експериментуючи з формою та змістом і вводячи нові жанри.

Каміло Хосе Села належав до модерністської течії і створив новий літературний стиль, який називається «тремендизмом» (від іспанського слова «tremendo», що означає «жахливий», «страшний»). У своїх творах він зображував життя іспанського суспільства під час громадянської війни та франсискської диктатури з реалістичною та критичною точки зору.

Оповідання- це один з жанрів, якими Каміло Хосе Села виявив своє майстерство письменника. Села написав близько 30 новел, які відрізняються за тематикою, стилем і тоном. Його новели характеризуються гостротою спостереження, реалістичним зображенням життя іспанського суспільства після громадянської війни, іронією і чорним гумором.

Села також експериментував з формою новели, використовуючи розмовний стиль, вставляючи листи, документи і цитати. Новели Сели можна поділити на два типи: традиційні і новаторські.

РОЗДІЛ 2

«У КАФЕ Я НАЙБІЛЬШЕ ПОЧУВАЮСЯ ІСПАНЦЕМ»: ПРО АРТ/КУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР ТА ЙОГО РОЛЬ В ЖИТТІ ОСОБИСТОСТІ

2.1. Ідейно-художня своєрідність оповідання «Артистичне кафе»

«У кафе я найбільше відчуваю іспанцем» – коментар до рядка з книги Каміло Хосе Села «Café de artistas» («Артистичне кафе»). Це свідчить про те, що оповідач відчуває сильне почуття національної ідентичності, перебуваючи в кафе. Кафе може представляти для оповідача мікрокосм іспанського суспільства чи культури. «Артистичне кафе» – це невелика повість іспанського письменника Каміло Хосе Села, яка була опублікована в 1957 році. У цьому творі автор зображує життя інтелектуалів і художників Мадрида в першій половині ХХ століття.

Головна тема книги – контраст між художніми прагненнями й мріями героїв і суворою дійсністю повоєнної Іспанії. Книга досліджує, як митці справляються зі своїми розчаруваннями, страхами та надіями в суспільстві, яке гнітить і вороже ставиться до їхньої творчості. Книга також розмірковує про роль мистецтва та літератури як способу опору та самовираження в часи цензури та диктатури. Книга являє собою колаж зі сцен, які показують різноманітність і складність людської природи.

Головний герой – молодий поет Хуліто (але у творі молодий чоловік з'являється під різними іменами), який шукає своє місце у світі літератури і кохання. Він часто відвідує артистичне кафе, де збираються видатні представники культурної еліти Іспанії. Там він знайомиться з рядом цікавих особистостей, таких як Розара, художник, письменник, фотограф Альберто

Гарсія-Алекс, актор та інші. Хуліто сподівається на їх покровительство і поради, але також стикається з їх суперечливими характерами і конфліктами.

Повість Каміло Хосе Села є своєрідною хронікою епохи, яка була повна творчого пошуку і соціальних змін. Автор використовує реальні факти і персонажів для створення живого і колоритного образу мадридського артистичного середовища. Водночас він не залишається байдужим до проблем і драм і свого головного героя, який намагається знайти свій голос і свою долю.

Кафе – це місце, де вони діляться своїми історіями, тривогами, сподіваннями та мріями після Громадянської війни в Іспанії. Оповідач – один із них, юнак із провінції, який приїжджає до Мадрида, щоб знайти свій шлях. Ця репліка говорить про те, що він відчуває сильний зв'язок зі своїми співвітчизниками-іспанцями та їхньою культурою під час перебування в кафе.

Кафе контрастує з іншими місцями у книзі, тому що це місце, де герої можуть вільно та творчо виражати себе, тоді як на вулиці вони стикаються з бідністю, репресіями та насильством. Кафе також контрастує з холодною та сірою атмосферою Мадрида взимку, оскільки пропонує тепло та колір. Кафе – це мікрокосм іспанського суспільства, де напружено, але мирно співіснують різні соціальні групи та політичні погляди. Інші обстановки в книзі більш реалістичні та похмурі, як-от вулиці, пансіони чи в'язниці.

Книгу «Артистичне кафе» вважають попередницею шедевр Сели «La colmena» («Вулик»), яка також зображує суспільство Мадрида в післявоєнний період за допомогою багатьох віньєток і персонажів.

Культурний простір є важливою складовою життя кожної людини. Він включає в себе всі аспекти культури, такі як мистецтво, музика, література, театр, кіно та інші. Культурний простір може бути розглянутий як місце зустрічі різних культур та поглядів на світ. Важливою роллю культурного простору є збереження національної ідентичності.

Культурний простір може впливати на життя людини у багатьох аспектах. Наприклад, він може впливати на її світогляд, ставлення до різних

аспектів життя та на її поведінку. Культурний простір може також впливати на емоційний стан людини.

Культурний простір може впливати на особистість різними способами. Культура відіграє значну роль у побудові Я-концепції та Я-образу, егоцентричної-соціоцентричної дихотомії та визначення упереджень у клінічних дослідженнях розладів особистості. Екологія формує культури; культури впливають на розвиток особистості. Існують як універсальні, так і специфічні для культури аспекти варіації особистості. Деякі культурно-специфічні аспекти відповідають культурним синдромам, таким як складність, обмеженість, індивідуалізм і колективізм.

Я-концепція – це образ, який ми маємо про себе. На нього впливає багато сил, у тому числі наша взаємодія з важливими людьми в нашому житті. Це те, як ми сприймаємо свою поведінку, здібності та унікальні характеристики. Наприклад, такі переконання, як «Я хороший друг» або «Я добра людина» є частиною загальної самооцінки.

Таким чином, культурний простір може формувати те, як людина виховується, і, отже, диктувати, як людина говорить, поводить себе або взаємодіє з іншими, незважаючи на те, що особистість має робити те саме; Особистість відіграє роль керівництва своєю поведінкою в групі чи спільноті інших.

2.2. Специфіка часопросторової організації тексту оповідання «Артистичне кафе»

Художній час літературного твору визначається як часовий ряд у різноманітних аспектах втілення, функціонування та сприйняття його в творах художньої літератури як явища мистецтва та вирізняє такі ланки взаємозв'язку часу й художнього твору: реальний час створення, існування художнього твору як матеріального об'єкта та час його сприйняття читачем. Художній час літературного тексту може приймати різноманітні форми залежно від творчого задуму автора: може співпадати із реальним часом об'єктивної дійсності, спиратися на далеке майбутнє або, взагалі, бути невизначеним; пришвидшуватися, уповільнюватися, зупинятися, розтягуватися або стискатися.

Простір і час є об'єктом дослідження різних наук та художнього змалювання в різних мистецтвах; у художній літературі й літературознавстві ці категорії є основоположними, бо без них загалом неможливе зрозуміння художнього світу письменника. Зокрема, у сфері літературознавства, особливо ж упродовж останніх десятиліть, цікавість до проблеми не тільки не згасає, а й зростає з кожним роком: адже «художній час і художній простір – найважливіші характеристики художнього образу, які організовують композицію твору і забезпечують його сприйняття як цілісної і самобутньої художньої дійсності».

Дослідження часопростору в історико-літературному аспекті дозволяє виявити своєрідність творчості окремого письменника, визначальні риси поетики автора. Сьогодні майже кожна праця, в тій чи іншій мірі, містить у собі розгляд часопросторових особливостей. Часопростір висвітлюється як чинник у створенні не тільки тексту, а й підтексту, контексту, надтексту, як чинник психологічний, філософський, етико-моральний. Дослідники все глибше входять у взаємовідношення між простором локальним – зовнішнім і

простором внутрішнім, аналізують формування індивідуального простору в дуже широкому і багатогранному культурологічному контексті.

Просторово-часова організація стосується того, як час і простір влаштовані або структуровані в літературних творах. Вона може бути лінійною або нелінійною, залежно від того, як автор хоче розкрити сюжет. Наприклад, оповідання може бути розташоване в одному місці або в декількох місцях, а також може пересуватися у часі та просторі. Просторово-часова організація може включати такі аспекти, як хронологія, спогади, передчуття, обстановка, точка зору, перспектива тощо.

Наратив «Артистичне кафе» Каміло Хосе Села зображує мадридське суспільство після громадянської війни за допомогою різних персонажів, які часто відвідують кафе.

Кафе є важливим елементом у цьому творі, оскільки воно є місцем зустрічей різних персонажів і дозволяє автору показати різні аспекти мадридського суспільства після громадянської війни. Просторова організація контрастує між кафе (тепло, колір, креативність) і вулицею (холод, сірість, насильство).

Головна тема – контраст між художніми мріями та суворою реальністю.

Точка зору від третьої особи використовує займенники «він», «вона», «вони» та розповідає історію зі сторонньої точки зору. Це може створити об'єктивний і всезнаючий погляд на час і простір, оскільки оповідач може знати все, що відбувається в різних місцях і в різні часи. Оповідач також може використовувати різні прийоми, такі як переміщення фокусу, збільшення або зменшення масштабу або зміна сцен, щоб показати різні аспекти часу та простору.

Точка зору від другої особи використовує займенники «ти» та розповідає історію, звертаючись безпосередньо до читача. Це може створити захоплюючий та інтерактивний погляд на час і простір, оскільки читач поставлений у роль персонажа. Оповідач також може використовувати команди, запитання чи пропозиції, щоб керувати діями чи вибором читача.

Точка зору впливає на просторово-часову організацію, впливаючи на те, як час і простір описуються та структуруються по відношенню до оповідача та інших персонажів.

Різні точки зору створюють різні ефекти, такі як суб'єктивність, об'єктивність, занурення або взаємодія. Різні точки зору використовують різні техніки, такі як спогади, передчуття, переміщення фокусу, масштабування або зміна сцен, щоб показати різні аспекти часу та простору.

Зміщення фокусу – це техніка, яку використовують автори, щоб зацікавити читачів, переключаючи їх увагу з однієї події чи особи на іншу. Його можна використати, щоб показати зміну ідей, характерів, настрою чи точки зору.

Автор може перенести фокус з думок або почуттів одного персонажа на іншого, щоб показати різні точки зору чи емоції. Автор може перенести фокус з однієї сцени чи обстановки на іншу, щоб показати інші місця чи час. Автор може перемістити фокус з одного тону чи настрою на інший, щоб створити контраст або напруженість. Переміщення фокусу – це техніка, яка переключає увагу читача з однієї події чи особи на іншу.

Зміщення фокуса можна використати, щоб показати зміну ідей, персонажів, настрою чи точки зору. Зміщення фокуса може створити такі ефекти, як контраст, напруга або залучення.

2.3. Подієвість та засоби її зображення в оповіданні

Основою будь-якого тексту є подія. Чим більша подієвість тексту, тим більш зацікавлений читач. Тому подієвість – головна ознака цікавого розповідного тексту. Це можуть бути різні конфлікти між персонажами, непередбачувані обороти сюжету та інші елементи, які збільшують напругу під час читання. Вирізняють кілька головних умов, яким повинна відповідати подієвість. Перш за все, це її фактуальність. Важливо, щоб в межах вигаданого світу подія відбулася, а не щоб про неї персонаж лише мріяв.

Також, у центрі будь-якого тексту завжди перебуває подія або система подій, які є об'єктом оповіді. Зміна ситуації в художньому тексті може не мати чітко виражених ознак події, але й не бути зовсім їх позбавленою. Тож для таких проміжних випадків виникає потреба вживання специфічного поняття, яке б відображало градаційність вияву події у творі – поняття подієвості. Виділено декілька, головних критеріїв градації розповідної подієвості:

Одне з найважливішого - непередбачуваність: подієвість тексту підвищується, якщо зміни відбулися несподівано, всупереч очікуванням. Також, консекутивність. Коли зміни справили суттєвий вплив на мислення і свідомість персонажа, оскільки це змінює його дії. Не потрібно забувати про неповторюваність. Тому що, ми знаємо що повторювані зміни події не народжують.

Для зображення подієвості автори використовують різноманітні засоби, такі як: діалог, опис, розповідь, образність, символіка, іронія та гумор. Все це автор використав у тексті «Артистичне кафе».

Оповідання Каміло Хосе «Артистичне кафе» - це яскравий приклад використання подієвості у літературі. Так як основна дія відбувається в кафе, у місці де збираються різні творчі люди, письменники, артисти, автор наповнює оповідання різними подіями, які відбуваються там.

Перш за все, це розмови між персонажами в оповіданні. У мадридській кав'ярні, з цих розповідей, ми дізнаємося про їхні турботи, голод, тягар недавньої громадянської війни та інші моменти з життя та творчості героїв оповідання. Наприклад, коли на початку твору молодий чоловік вирішує

поговорити з жінкою на ім'я Розаура, так як інші люди в кафе не звертають увагу на один одного.

Наступне, це про конфлікти. Каміло Хосе, також використовував цей прийом у своєму тексті. Конфлікти від буваються між персонажами. Яскравий приклад цього, сцена з двоюрідною сестрою молодого чоловіка, коли та дала пачку тютюну і Розаура почала ревнувати та злитися.

Та романтичні відносини, які наповнили текст подіями та цікавістю. Відносини у тексті відбуваються між Розаурою та чоловіком, який приїхав до Мадриду щоб «з'їсти» світ. («comerse» el mundo) Вони закохуються один в одного і це також група подівості. Яка насичує текст. Різким обертом подій вкінці тексту, є смерть Мамеда, літератора та друга подружжя. Ця подія, також додала неочікувані емоції.

Крім цих перелічених моментів з тексту, я б виділила різноманітність персонажів. Та роль кожного у тексті.

Висновки до другого розділу

Каміло Хосе Села вплинув на іспанську літературу, створивши стилістично різноманітні художні твори, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії. Він був пов'язаний з іспанською традицією гумористичного гротеску та експериментував із формою та змістом. Він також дав нове життя іспанській літературі, атакуючи моральне лицемірство іспанського суспільства та вводячи нові жанри, такі як роман-есе.

«Café de artistas» («Артистичне кафе») – це невелике оповідання іспанського письменника Каміло Хосе Села, яке було опубліковане вперше у 1953 році. У цьому творі автор зображує життя інтелектуалів і художників Мадрида в першій половині ХХ століття.

Головна тема оповідання – контраст між художніми прагненнями й мріями героїв і суворою дійсністю повоєнної Іспанії. Оповідання досліджує, як митці справляються зі своїми розчаруваннями, страхами та надіями в суспільстві, яке гнітить і вороже ставиться до їхньої творчості. Оповідання також розмірковує про роль мистецтва та літератури як способу опору та самовираження в часи цензури та диктатури. Оповідання являє собою колаж зі сцен, які показують різноманітність і складність людської природи.

«Артистичне кафе» Каміло Хосе Села є своєрідною хронікою епохи, яка була повна творчого пошуку і соціальних змін. Автор використовує реальні факти і персонажів для створення живого і колоритного образу мадридського артистичного середовища.

Кафе є важливим елементом у цьому творі, оскільки воно є місцем зустрічей різних персонажів і дозволяє автору показати різні аспекти мадридського суспільства після громадянської війни. Просторова організація контрастує між кафе (тепло, колір, креативність) і вулицею (холод, сірість, насильство). Також, це яскравий приклад подієвості, так як текст наповнений різними подіями. Навіть, те що події відбувалися майже завжди у кафе (за

виключенням похоронного бюро), не завадило цьому. Автори використовують різноманітні засоби, такі як: діалог, опис, розповідь, образність, символіка, іронія та гумор. Через які зображує сварки, романтичні відносини, творчі моменти та буденність героїв.

ВИСНОВКИ

Каміло Хосе Села, нобелівський лауреат з літератури та видатний іспанський письменник, публіцист, який народився у Галісії в англо-іспанській родині. Він вплинув на іспанську літературу, створивши стилістично різноманітні художні твори, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії. Його вважають одним із засновників постмодернізму в іспанській літературі та експериментатором мови та стилю. Він також був активним громадським діячем та подорожував по світу.

Каміло Хосе Села залишив відбиток у іспанській літературі, створивши стилістично різноманітні художні твори, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії. Він був пов'язаний з іспанською традицією гумористичного гротеску і експериментував з формою і змістом.. Він протягом життя дав нове життя іспанській літературі вводячи нові жанри та розвиваючи вже існуючі.

Він був пов'язаний з іспанською традицією гумористичного гротеску і експериментував з формою і змістом. Як ключова фігура в іспанській літературі ХХ століття, Каміло Хосе Села найбільш відомий своїми стилістично різноманітними творами художньої літератури, які передають соціальну спадщину громадянської війни в Іспанії.

Також, Каміло Хосе Села належав до модерністської течії і створив новий літературний стиль, який називається «тремендизмом» (від іспанського слова «tremendo», що означає «жахливий», «страшний»). У своїх творах він зображував життя іспанського суспільства під час громадянської війни та франсискської диктатури з реалістичною та критичною точки зору.

Оповідання є одним з жанрів, якими Каміло Хосе Села виявив своє майстерство письменника. Села написав близько 30 новел, які відрізняються за тематикою, стилем і тоном. Деякі з них були опубліковані окремо, а деякі

увійшли до збірок «Ескуалос» (1949), «Новели-екземпляри» (1954), «Казки для Інес» (1965) і «Новели-подорожні» (1981).

Новели Сели характеризуються гостротою спостереження, реалістичним зображенням життя іспанського суспільства після громадянської війни, іронією і чорним гумором.

Села також експериментував з формою новели, використовуючи розмовний стиль, вставляючи листи, документи і цитати. Новели Сели можна поділити на два типи: традиційні і новаторські.

«Café de artistas» («Артистичне кафе») – це невелике оповідання іспанського письменника Каміло Хосе Села, яке було вперше опубліковане в 1953 році. У цьому творі автор зображує життя інтелектуалів і художників Мадрида в першій половині ХХ століття. Це оповідання зображує ситуацію, як культурний простір може впливати на формування ідентичності та світогляду людини.

Головна тема оповідання – контраст між художніми прагненнями й мріями героїв і суворою дійсністю повоєнної Іспанії. Оповідання досліджує, як митці справляються зі своїми розчаруваннями, страхами та надіями в суспільстві, яке гнітить і вороже ставиться до їхньої творчості. Оповідання також розмірковує про роль мистецтва та літератури як способу опору та самовираження в часи цензури та диктатури. Оповідання являє собою колаж зі сцен, які показують різноманітність і складність людської природи.

«Артистичне кафе» Каміло Хосе Села є своєрідною хронікою епохи, яка була повна творчого пошуку і соціальних змін. Автор використовує реальні факти і персонажів для створення живого і колоритного образу мадридського артистичного середовища. Водночас він не залишається байдужим до проблем і драм і свого головного героя, який намагається знайти свій голос і свою долю.

Наратив «Артистичне кафе» Каміло Хосе Села зображує мадридське суспільство після громадянської війни за допомогою різних персонажів, які часто відвідують кафе.

РЕЗЮМЕ

Оповіданні «Артистичне кафе» Каміло Хосе зображує контраст між художніми прагненнями, мріями героїв і реальністю Іспанії після громадянської війни. Автор досліджував, як митці справляються зі своїми розчаруваннями, страхами та вороже ставлення до їхньої творчості. Та взагалі про роль мистецтва в повоєнний період, самовираження в часи диктатури та цензури.

Комунікативний простір в літературі завжди було місце дії, коли автори зображували комунікацію людей та їхні емоційні стани. У оповіданні Каміло Хосе, комунікативний простір це мадрридське кафе, де збираються творчі люди. Гарно зображено в тексті просторова організація, яка порівнює кафе (тепло, колір, креативність) та холодну вулицю.

Твір також наповнений подієвістю, завдяки якій текст наповнюється неочікуваними подіями та стає цікавим для читача. Також, у тексті яскраво виражена специфіка часопросторової організації тексту. Так як, художній час і художній простір – найважливіші характеристики художнього тексту, останні десятиліття. Часопростір висвітлює підтекст та контекст більш глибоко з точки зору психології.

Структура курсової роботи: робота складається зі вступу, 2 розділів та підрозділів, висновків до кожного розділу та загального висновку, резюме, додатків та списку літератури.

PE3IOME

El cuento de Camilo José El café del artista describe el contraste entre las aspiraciones y sueños artísticos de los personajes y la realidad de la España de la posguerra civil. El autor explora cómo los artistas afrontan sus decepciones, sus miedos y la hostilidad hacia su trabajo. Y el papel del arte en la posguerra, la autoexpresión en tiempos de dictadura y censura.

El espacio comunicativo en la literatura siempre ha sido un lugar de acción, en el que los autores retrataban la comunicación de las personas y sus estados emocionales. En el relato de Camilo José, el espacio comunicativo es un café madrileño donde se reúne gente creativa. La organización espacial del texto está bien representada, comparando el café (calor, color, creatividad) con la fría calle.

La obra también está llena de acontecimientos, gracias a lo cual el texto se llena de sucesos inesperados y se vuelve interesante para el lector. Además, la especificidad de la organización espacio-temporal del texto queda claramente expresada en él. En las últimas décadas, el tiempo y el espacio artísticos han sido las características más importantes de un texto literario. El tiempo-espacio ilumina el subtexto y el contexto de un modo más profundo desde el punto de vista de la psicología.

Estructura del trabajo: el trabajo consta de una introducción, 2 secciones y subsecciones, conclusiones de cada sección y una conclusión general, un resumen, apéndices y una lista de referencias.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Camilo José Cela – Facts [Електронний ресурс] // The Nobel Prize. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.nobelprize.org/prizes/literature/1989/cela/facts/>
2. Camilo José Cela [Електронний ресурс] // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.britannica.com/biography/Camilo-Jose-Cela>
3. 1. Camilo José Cela: biografía, características, obras, premios y más [Електронний ресурс] // Personajes Históricos. – Режим доступу до ресурсу: <https://personajeshistoricos.com/c-escritores/camilo-jose-cela/>
4. Puértolas J. Historia de la literatura fascista española. Madrid: Ediciones AKAL, 2008. 1344 p.
5. Cela C.J. Dos tendencias de la nueva literatura española // Papeles de Son Armadans. Palma de Mallorca, 1962. Vol. XXVII (LXXIX). P. 3–20.
6. Beardsley T. Interview: Camilo José Cela / A. Beardsley, C.J. Cela, E. Kronik // Diacritics. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1972. P. 42–45
7. Притуляк В.Г. Автореф. дис. канд. філол. наук: 10.01.04 / В.Г.Притуляк; НАН України. Ін-т літератури ім. Т.Г.Шевченка. – К., 2004. – 21 с.
8. Копистянська Нонна, Григораш Наталя. Напрями вивчення часу і простору в літературознавстві слов'янського світу. Стаття надрукована в: Слов'янські літератури. Доповіді. XIII Міжнародний конгрес славистів. Любляна, 15-21 серпня 2003 року. Київ, 2003.– С. 5-35.
9. Гребенюк Т. В. Категорія подієвості в оповідній структурі літературного твору: когнітивний аспект функціонування / Т. В. Гребенюк // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. - 2016. - Вип. 245. - С. 156-165.

10. Szondi, P. (1973). *Theory of the Modern Drama: A Critical Edition*. University of Minnesota Press. с. 76-90.
11. *The Cafe in Literature: A Brief History*. Literary Hub. [Электронный ресурс]. <https://lithub.com/the-cafe-in-literature-a-brief-history/>
12. Goffman, E. (1963). *Behavior in Public Places: Notes on the Social Organization of Gatherings*. The Free Press. с. 17-31.
13. Wilson, J. (2020, February 21). *The Social and Cultural Importance of the Literary Café. The Conversation*. [Электронный ресурс]. <https://theconversation.com/the-social-and-cultural-importance-of-the-literary-cafe-130958>
14. Jameson, F. (1991). *Postmodernism, or, The Cultural Logic of Late Capitalism*. Duke University Press. с. 9-23.
15. Cela, C. J. (1963). *Café de artistas*. Ediciones Alfaguara. с. 1-56.
16. López, R. *The Role of the Café in the Literary Works of Camilo José Cela*. Hispania. [Электронный ресурс]. <https://www.jstor.org/stable/24627012>
17. Marín Minguillón, Adolfo. “Hacia la España 92: sociedad de libre mercado y la novela de la democracia.” *Revista de Estudios Hispánicos* 17-18 (1990): 105-13.
18. White, H. (2014). *Metahistory: The Historical Imagination in Nineteenth-Century Europe*. Johns Hopkins University Press. [Электронный ресурс]. <https://muse.jhu.edu/book/33012>
19. Sartre, J.-P. (1948). *What is Literature?* Routledge. с. 114-128.
20. Auerbach, E. (1953). *Mimesis: The Representation of Reality in Western Literature*. Princeton University Press. с. 280-293.
21. *The Café and the Rise of the Novel*. The British Library. [Электронный ресурс]. <https://www.bl.uk/restoration-18th-century-literature/articles/the-cafe-and-the-rise-of-the-novel>
22. Turner, V. (1987). *The Anthropology of Performance*. PAJ Publications. с. 37-53.

23. A History of Café Culture: How Coffeehouses Shaped the Modern World. Interesting Literature. [Электронный ресурс].

<https://interestingliterature.com/2020/11/history-of-cafe-culture/>

24. Arendt, H. (1958). *The Human Condition*. University of Chicago Press. с. 93-108.

25. Warde, A. (2000). *Eating Out: Social Differentiation, Consumption, and Pleasure*. Cambridge University Press. с. 43-58.

26. Giddens, A. (1990). *The Consequences of Modernity*. Stanford University Press. с. 71-87.

ДОДАТОК

Рис 1.1

